

ПРАГМАТИКА ЧИСЛІВНИКА В ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ПОСТМОДЕРНІСТІВ

У статті описано один з напрямів лінгвопоетичних студій — вивчення потенційних можливостей частин мови, що в художньому тексті зреалізують прагматичні функції образності, емоційності, експресії. Схарактеризовано складну різнопланову взаємодію граматики й поетики числівника, особливості формування його прагматичного значення в поетичних творах В. Цибулька. Описано семантичні можливості числівника, смислопоряджувальний заряд, що в поетичному мовленні завдяки креативності окремих мовних особистостей має здатність виявлятися надзвичайно розмаїто.

Проаналізований матеріал свідчить, що числівник характеризується високою частотою уживаності, реалізує функції художніх засобів, є прецедентною одиницею, що своєрідно репрезентує інтертекстуальність.

Ключові слова: числівник, відчислівниковий дериват, мовна гра, прецедентні тексти, постмодернізм, прагматика.

Pavlova I., Grynenko I. Pragmatics of the Numeral in the Poetic Texts of Postmodernists. *The relevance of the study lies in the special attention of linguists to the problems of linguistic units in poetic texts, including stylistic and semantic-pragmatic functions of the numeral, represented in the language of postmodern poet V. Tsybulko.*

The purpose of the study is to find out the role and place of the numeral, its pragmatic significance in the poetic speech of V. Tsybulko. The intended purpose includes the following tasks: to make a card index of the use of numerals in the writer's verses; to set priorities in the use of cardinal numerals and prioritize the use of cardinal numerals and their derivatives; to find out the contextual semantics of the use of these words; to identify the pragmatic functions of numeral forms in the poetic text.

Numeral forms and numeral derivatives belong to the frequently used units of V. Tsybulko's poetic speech. They determine the uniqueness and originality of the world created by the master of the word. Along with the literary forms of the numeral, the author successfully uses colloquial and dialectal forms, represents occasional numeral derivatives.

Analysis of the pragmatic functions of the numeral in the speech of the postmodern poet proves the great importance of the numeral in the creation of literary figures, new meanings, in the presentation of the author's poetic idea.

Based on the imagination, artistic thinking of native speakers, numeral and its derivatives can acquire figurative and symbolic meanings. The common opinion among linguistic stylistics that the numeral cannot perform the functions of literary

figures is refuted, because metaphors, comparisons, and antitheses are formed on the basis of the numeral. The numeral can be in the position of a precedent sign, representing intertextuality in a peculiar way. Furthermore, the numeral is a means of creating a linguistic diversity that generates pragmatic meanings, expresses speech. The use of numeral forms in the poetic speech of the postmodernist is accompanied by the graphic separation.

Key words: numeral, numeral derivative, precedent texts, postmodernism, pragmatics.

Вступ

Художня література, зокрема поезія, дає багатий матеріал для вивчення семантики слів у її динаміці. Цікавим і складним явищем в українській літературі є творчість поетів-постмодерністів. На думку дослідників, про постмодернізм можна говорити як про певний емоційно-психологічний стан свідомості. О. Маленко зазначає, що «український постмодерний дискурс представляє оригінальну площину авангардного світобачення, специфічно відбитого в авторських текстах» (Маленко, 2013: 114). Він інший порівняно з традиційними текстами реалістичного дискурсу, репрезентує нестандартний і креативний зріз людської свідомості, мислення, словесної творчості. Літературний постмодернізм — це яскраві творчі особистості, яким властива неповторність, взаємна неподібність.

Сьогодні вже маємо певні здобутки в галузі лінгвістичного вивчення української постмодерної літератури, зокрема слід згадати про напрацювання таких науковців, як Н. Бедзір, Т. Гундорова, О. Маленко, С. Мартинова, Л. Ставицька, Г. Сjuta, Г. Сиваченко та ін. Водночас огляд студій, присвячених дослідженню мови постмодерністських художніх текстів, свідчить про те, що прагматика числівника ще не стала предметом особливого зацікавлення мовознавців.

З кінця ХХ століття в лінгвістиці значного поширення набуває функціонально-прагматичний аспект вивчення мовних одиниць. Термін «прагматика» був уведений у кінці 30-х років одним із засновників семіотики Ч. Морісом. Він розділив семіотику на семантику — відношення між знаками й мовцями. Під прагматикою ми розуміємо науку, яка «вивчає поведінку знаків у реальних процесах комунікації» (Артюнова, & Падучева, 1985: 3).

Числівник неодноразово ставав об'єктом досліджень мовознавців, зокрема як дискурсивне слово в поетичному мовленні

шістдесятників (Космеда, Олексенко, & Павлова, 2019). Вивчення семантико-стилістичних і прагматичних функцій числівника має істотне значення для розробки проблем теорії функційного стилю, зокрема художнього, лінгвостилістики, що зорієнтована на комунікативно-прагматичну, поліфункційну інтерпретативну наукову парадигму в межах антропоцентризму й дискурсцентризму. У зв'язку із цим можна стверджувати, що числівник також виступає в мовленні зі специфічними стилістичними й прагматичними завданнями, що заслуговують на особливу дослідницьку увагу, передусім у руслі нової прагматично зорієнтованої дослідницької парадигми.

Мета цієї розвідки — з'ясувати роль і місце числівника, його прагматичну значущість у поетичному мовленні яскравого представника постмодернізму В. Цибулька. Окреслена мета передбачає розв'язання таких завдань: методом суцільної вибірки укласти картотеку числівникових слововживань у текстах поезій зазначеного письменника; установити кількісні пріоритети у вживанні числівників та їхніх похідних; з'ясувати контекстуальну семантику цих слововживань, визначити прагматичні функції числівникових форм у поетичному тексті.

Джерельною базою роботи слугували твори поета-постмодерніста, зокрема збірка віршів «Перед тим, тоді і після...» В. Цибулька.

Методи дослідження

У роботі застосовано такі методи: *описовий* метод для виявлення, систематизації і з'ясування специфіки функціонування числівника в художньому тексті; метод *вибірки* зумовлює відбір фактичного матеріалу; метод *лінгвістичного спостереження та контекстуального аналізу* використано для визначення конкретних синтагматичних умов, у яких містяться досліджувані одиниці. Під час опису фактичного матеріалу застосовано *контекстуально-інтерпретаційний і прагматичний аналізи*, що спрямовані на визначення функціонального навантаження числівників, які використовує поет у своїх художніх текстах.

Виклад основного матеріалу

Кожна мовна особистість, передусім письменники, репрезентують довкілля, що вербалізується різними мовними одиницями, вибір яких залежить від власних потреб, мети, соціальних установок.

Однак потрактування смислу часто відбувається з опорою не стільки на денотативне значення, скільки на конотативне. Категорія 'мовна особистість' активно функціонує в сучасній лінгвістиці. Як зазначає Т. Космеда, «мовна особистість характеризується певним ступенем володіння мовою, але, крім цього, і соціальним та особистісним вибором мовних засобів. Ознакою кожної мовної особистості є її мовна спроможність, мовна і комунікативна компетенція, особливе світобачення, світосприйняття та світорозуміння (Космеда, 2009: 133).

З-поміж засобів збагачення поетичного мовлення В. Цибулька виокремлюємо числівник, що містить значний прагматичний потенціал.

Поет послідовно використовує числівник у первинній функції для вказівки на кількість та порядок під час лічби. У його текстах порядкові числівники домінують над кількісними, напр.: *перший апокаліпсис ламає вікна віршів; третій янгол трубив; і кожна п'ята курка / уздрівши вальок глиняний; став сорок першим; а небесний застряг поміж / п'ятим і шостим ребром.* Серед кількісних більш поширені назви цілих чисел: *33 однію купюрою; наче лампочки / п'ять лисиць віддалися їй на шубу; дві пляшки вірменського коньяку; дівоча любов гостра як кут 30 градусів; де джміль джмелить / на трьох блатних акордах; обдурили дурака / генерального сексота / на чотири кулака; й патріотів сотні три; сто бичачих голів жують теоремну полову.* Числівниковими «фаворитами» поета є порядкові числівники — *перший, другий, третій* та власне кількісні — *два, три, сто.*

Неозначено-кількісні числівники вживаються досить рідко, напр.: *на кількох редакторів Божих; слідів багато / а наслідків мало.* За будовою переважають прості числівники, однак трапляються складні й складені: *33 однією купюрою; з 37 роком; таж ти стара курво / тобі ж триста літ.*

У процесі дослідження особливостей функціонування числівників у поетичній мові слід зважати на смисли, породжувані автором за допомогою цих мовних одиниць. Важливим є символічне значення використання числівників поетом-постмодерністом. Числівник *три* є сакральним у християнстві, оскільки Бог виступає в трьох іпостасях. У слов'янській міфології дерево — мікромодель світу — має тривимірність: крона — небо, стовбур — земля, коріння — потойбіччя. Числу три відповідає ідея трьох світів і трьох стихій. Тризуб — один

із знаків державної символіки України. Наведемо приклади з творів: *наші руки тримали знамена / і нікому було вирвати з рук трубу / **третій** янгол трубив; знайшов мене **ангел-трикрилиць** / і стереже від біди*. В останньому прикладі автор послуговується відчислівниковим дериватом *трикрилиць*. Символічне значення має і відчислівниковий дериват *триєдиність*, що в християнстві позначає три іпостасі Бога (Бог-отець, Бог-син і Бог-Дух святий): **триєдиність** *повторена через диять*. Однак автор розширює таке значення вживанням композита *чотириєдиність*: *а в небі летять бомбардувальники / і сиплять нам на голови наші ж серця / так ніби мусить звершитись **чотириєдиність** / і Бог-серце додається до Бога — Сина / до Бога-духа і Бога-Отця*.

У поезії відчутно вплив символіки числа, його сакралізації, міфологізації й ідеологізації, опору на прецедентність та інтертекстуальну вираженість. Число *тринадцять* містить традиційний смисл зловіщої настороги: *ніщо нізвідки і в нікуди / гуля любов слідами Юди / гостей **тринадцять** при свічах / сидять й допитливо мовчать*. Крім того, у поезії наявне прецедентне число «шість» як «число зла», так зване «звіряче число», що підтверджує поєднання його зі словом *смерть*: *обабіч Бога два Боги / обабіч смерті **шість** смертей / обабіч зради сотні зрад / а ти обабіч себе й обабіч Дніпра*.

Багато міфів і вірувань у народів різних культур пов'язано з магічним числом «7», популярне воно також і в «священних» книгах християнської релігії: *і все це фемін — / пастух наших днів і годин / половин і дитин — аж до **сьомих** колін по / поміси́ньке дно / чоловічого роду / на бабській основі*.

Символізм, відповідна прецедентність числа «9» виявляється у вислові, що його влітає в канву свого поетичного тексту В. Цибулько: *може прикласти до вуха / чи проповідь гіпацького гуру / і послухати **дев'яту** суру з Корану / про останні підступи світового імперіалізму*.

Числівник дев'ятсот дев'яносто дев'ять утворився в результаті злиття трьох 9, де число 9 пов'язане з релігією та божественними стандартами. Це число любові, життя і милосердя. В. Цибулько в одній з поезій використовує цей числівник: **999** — *три ложки сліз; і коли тобі всю ніч сняться / три зав'язані краватки / мов **три дев'ятки** / три аркани на які світ піймав себе*.

Досить поширені в поетичній мові В. Цибулька й характерні для української мови невідмінювані кількісні збірні числівники, що

функціонують переважно в розмовному мовленні й указують на сукупність як одне ціле, типу *двійко, трійко, п'ятірко: і слабші сильнішим просились під дах / бо на прогулянку скоро мав вийти страх / **трійко-п'ять** бультер'єрів / прогулює він на золотих ланцюгах / отака о т бодяга*. Автор проектує такі числівники й на неживі предмети: *і ті хто йшов по воду / Бога пригадали / а Богові **п'ятірко** літ*.

У поетичних текстах В. Цибулька наявне вживання зменшено-пестливих суфіксів у числівникових формах, що є характерною особливістю народного розмовного мовлення і віддзеркаленням ментальних особливостей світобачення поета: *мама виплачеться тихо / щоб не бачив син й господар / і на **першенькій** сльозі / вчинить нове тісто / а на **другенькій** сльозі / зварить каші і борщу / йдуть обідать діти; і та що шепотіла при пологах / а щоб тобі родилко відгоріло / такі красиві та ще й двоє/ а у мене ж **одне-односінке** / і мертве*. Окрім традиційних суфіксів -еньк-, -юсінк- автор утворює зменшено-пестливе похідне із суфіксом -іськ- — *одніський: **одніський** п'яний цимбаліст*. Вживання демінутивних суфіксів є ще й однією з ознак інтимізації мовлення.

На широкому тлі літературних форм функціонують і *діалектні*, що в цілому притаманні постмодерністській поезії і є прагненням автора репрезентувати народне мовлення, хай навіть ненормативне. На позначення числівника дев'яносто трапляється варіант *дев'ятдесят*, який Н. Сологуб називає варіантом розмовної мови, а Словник української мови фіксує з позначкою діалектне: *сторож служить нині тумбою / завтра буде він косою / післязавтра цвинтарем / поховає в животі / **дев'ятдесят** голодранців / й патріотів сотні три*. Функціонує і діалектна форма числівника один — *іден: іден в двох лицях непман і пророк*.

Феномен мовної гри, що послідовно виявляється в мові, своєрідно моделюючись за допомогою одиниць усіх мовних рівнів, описано в монографії Т. Космеди й О. Халіман (Космеда, & Халіман, 2013) Мовна гра на морфологічному рівні, на думку дослідниць, — «один із "найделікатних" видів мовної гри», оскільки для її розуміння реципієнт повинен володіти певними мовними знаннями (Космеда, & Халіман, 2013: 78). У поезії простежується порушення норм відмінювання числівника *двійко*, що є прагненням репрезентувати народне мовлення: *а спокуса штука підла / поміж **двійком** ідеологів / поміж до і*

після/ Мікеланджело у небі / висить і малює небо. Порушенням синтаксичної узгодженості є вживання особового займенника *ми* у формі родового відмінка в поєднанні із числівником *один* «нас один», чим підсилюється значення винятковості, унікальності: *нас так мало нас майже нема / нас один все один та один та один / та ще такий усеїдно-всеїдливий дим*. Така конструкція, вочевидь, завдяки своїй аномальності й породжує особливу прагматику, підсилює експресію й акцентує увагу читача на новому смислі.

Однією з особливостей мови автора є створення триосновних композитів з числівниковим компонентом, що є засобом оптимізації мовного акту: *стільки літ на порозі / я в тобі але я на порозі / дім зігріє й остудить / хай студить чоло, хай зігріє / дев'ятиперламутровограмову душу*. О. Олексенко зазначає, що дериваційні ігрові, усвідомлені порушення правил словотвору в мові поетів-постмодерністів свідчать про прагнення митця вирватися з окопів звичного, набридлого, закостенілого, ортодоксального (Олексенко, 2011: 116).

Базовою ознакою постмодерністського тексту є інтертекстуальність як «своєрідна компенсація постмодернізму за втрату символізму й модерністської текстуальної цілісності» (Fokkema, 2004: 7). Ю. Караулов виокремив спеціальні механізми, що забезпечують засвоєння чужих слів, вплітання їх у власне мовлення, — прецедентні тексти. Прецедентні одиниці можуть зазнавати трансформації, посилюючи мовну гру в поетичному тексті. Вони привертають увагу й викликають емоційний відгук, напр.: *...ура товарищі **три** раза / бурние овації*. Простежуємо трансформацію на морфологічному рівні для того, щоб письмово відобразити зміни на фонетичному рівні — підкреслити специфічність вимови. Так, прецедентний вислів *ура товарищі **три** раза / бурние овації* є транслітерацією українською мовою відомої фрази радянських часів. Морфологічні зміни в цій прецедентній одиниці виражають іронічне ставлення автора до наведеної фрази.

Для поетичної мови В. Цибулька характерна гра словами, семантикою слів, що приваблює читача: *сорока в небі й повна жменя сорочок / малих сорочок — **сорок** сороків*. Утворені уламки слів є свідченням творчої самобутності автора: *біг врізнобіч — любив бив / кохав хав стогнав гнав **сто** і більше гнав як суку / на муку падлюку...занепащену*

пам'ять свою. Подібні приклади можна продовжити: *цей полин ні імен ні годин що то був за один був один у своїй однині*.

Одним із засобів увізнення мови є вживання спільнокореневих слів, одне з яких є застарілою формою: *пелюстка пелюстина у чарці у чарчині / дев'яті дев'ятини сивини для мужчини / нерідність батьківщини*.

Особливістю мови поета є вживання лексичних повторів числівників, що слугують не лише для акцентування на них уваги як на ключових словах контексту, а й для створення запланованої мовленнєвої тональності, наприклад: *і падав сніг і не вірилось в сніг / це зміна декорацій / три моря сліз три повені безчасся / три медостоки білої акації; о ти що завагітніла з обіду / а звір-но панно календар / бо той що народився / в день сорока великомучеників / став сорок першим; Бог останні сто літ / все хоронить людей / і йому ще сто літ хоронити*.

Ще однією особливістю мовотворчості В. Цибулька є графічне виокремлення числівника, що актуалізує увагу читача. Поет спочатку подає числівник цифрами, а потім вживає його словами: *коли Піфагор відкрив теорему / він приніс гетакомбу 100 биків / виліплених з тіста / сто бичахих голів жують теоремну полову / вони пожертвували сто Піфагорів / непохитна теорема биків; і тепер от (999) три дев'ятки / від голови до п'ятки / три ложки сліз*. Це один із засобів графічного увізнення мови, характерний для поезії В. Цибулька: *33 однією купюрою / розмінять не вдається / бо у всіх однією купюрою / бо у всіх срібляники / тридцять три*.

Привертає увагу таке явище, як лексикалізація, що її в сучасному мовознавстві розуміють як перетворення компонента слова, словоформи чи сполучення слів на окреме слово або стійке словосполучення як еквівалент слова (Жовтобрюх, 1979: 277). У поетичні мові лексикалізації зазнає суфікс *-надцять*, що має значення чітко невідзначеної кількості: *і та що завагітніла з обіду / й вітри у надцять пенсій складені / фіранки в нацсимволіці / всі надцять еластичних молодниць / їх здублювали надцять ластівочок/ що код землі у дзьобиках вознесли / під небеса; і казали люди / всі надцять еластичних молодниць / вербу ту обпиляли на купюри / аби було чим підпалить / всі надцять пенсій байдуженьких та суфікс *-дцять*: *триєдиність* повторена через *дцять*.*

У поетичному мовленні В. Цибулька також активно функціонують деривати, твірними основами яких є числівникові форми — *півтриса*, *сточекане*: *а віденський дурисвіт / сміється у рукав / у нього там заховано / півтриса злюцьких масок / всіляких фотомасел / що проявляють крейджаних дівиць; де ж воно вже таке сточекане / повернення чесних світил в кровообіг / заліплені газетами очі рік.*

На базі числівників у поетичних текстах В. Цибулька породжуються стилістичні фігури й тропи, з'являється відповідна стильова тональність. Порядковий числівник *перший* репрезентує індивідуально-авторські асоціації, зокрема за його допомогою змальовано протиставлення, побудована антитеза: *й не забувай щоб вижити / хоч раз на день та треба цитувати / виступ першого на своєму останньому*. Автор послуговується засобом графічного увиразнення – використовує жирний шрифт, що є одним із різновидів графічної гри (Космеда, & Халіман, 2013: 47–48). Протиставлення в мові автора базується на вживанні деривата числівника *один*, утвореного за допомогою суфікса суб'єктивної оцінки –іськ, і числівника *мільйон*: *а тут божественна чистинь / мільйон цимбал на той мільйон / одніський п'яний цимбаліст*. Числівник є засобом творення метафори. Напр.: *сядуть дві душі на пір'їнку / може вітер довіє дітям під ноги; поховає в животі / дев'яносто голодранців / й патріотів сотні три*. Стилістичний прийом порівняння також містить числівниковий компонент: *дівоча любов гостра як кут 30 градусів*.

Здатність до моделювання *гіпербол* є найбільш характерною для числівника, хоча вона не є частотною у творах В. Цибулька: *він приніс гетакомбу 100 біків; дай Боже прожити ці найближчі найкоротші / десять тисяч літ*. Оригінальним прикладом числівникового слововживання є використання числівника в поєднанні з одиницею виміру для вимірювання людей, а не підрахунку, а також вимірювання абстракції «ностальгія»: *звідси він везе десять тонн розфуфурених пасажирів туди / сто тонн ностальгії бо то літак із Парижа ні більші ні менші*.

Висновки

Отже, аналіз поетичного дискурсу В. Цибулька як одного з яскравих поетів-постмодерністів дає змогу стверджувати, що числівникові форми й відчислівникові утворення належать до частотних одиниць його поетичного мовлення. Вони значною мірою визначають

унікальність і неповторність світу, створеного художником слова на основі традиційних способів прямої і непрямой номінації.

Прагматика числівника відображає уявлення й асоціації, що накопичувалися в народній пам'яті впродовж усього періоду існування кожного народу. Числівники та їхні деривати створюють символічний простір, оскільки ці одиниці є наслідком сакралізації і міфологізації числа.

Хоча числівники належать до однорідного шару слів української мови з погляду літературної норми, автор вдало використовує і розмовно-діалектні форми, репрезентує оказіональні відчислівникові утворення.

Спростовується поширена в лінгвостилістиці думка про те, що числівник не має здатності до активної реалізації функцій художніх засобів, оскільки на базі числівника утворюються метафори, порівняння, антитези. Числівник є засобом творення мовної гри, що породжує прагматичні смисли, увиразнює мовлення. Креативність постмодерної поезії виявляється у вживанні спільнокореневих слів, лексичному повторенні числівникових форм, лексикалізації словоформ. Крім того, уживання числівникових форм у поетичному мовленні постмодерніста супроводжується графічним виокремленням числівника. Перспективним вбачаємо подальше дослідження цього класу мовних одиниць у поетичних текстах поетів-постмодерністів.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Арутюнова, Н. Д.**, & Падучева, Е. В. (1985). Истоки, проблемы и категории прагматики. *Новое в зарубежной лингвистике*, 26, 3–42. Москва: Прогресс.
2. **Жовтоброх, М. А.** (Ред.). (1979). *Словотвір сучасної української літературної мови*. Київ: Наукова думка.
3. **Космеда, Т. А.** (2009). Мовна спроможність, комунікативна компетенція, мовна особистість як проблемні питання сучасного українського мовознавства. *Лінгвістична палітра: збірник наук. праць з актуальних проблем лінгвістики* (с. 129–140). Харків: ХНПУ імені Г. С. Сковороди.
4. **Космеда, Т. А.**, & Халіман, О. В. (2013). *Мовна гра в парадигмі інтерпретативної лінгвістики. Граматика оцінки. Граматична іграма (теоретичне осмислення дискурсивної практики)*. Дрогобич: Коло.
5. **Космеда, Т. А.**, Олексенко, О. А., & Павлова, І. А. (2019). *Семантика й прагматика дискурсивного слова та його потенціал для діагностики психотипу мовної особистості: аспектуальний опис*. Харків: Харківське історико-філологічне товариство.
6. **Маленко, О. О.** (2013). Світоглядні модули постмодернізму в національній художньо-естетичній практиці кінця ХХ ст.: рецепція наукового осмислення проблеми. *Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Філософія*, 40(2), 110–124.
7. **Олексенко, О. А.** (2011). Лексико-словотвірні іграми як

ознака стилю сучасного постмодерну. *Лінгвістичні дослідження*, 32, 111–116. 8. **Цибулько, В.** (2012). *Перед тим, тоді, і після... Друд (дерев'яний ровер української демократії)*. Львів: ЛА «Піраміда». 9. **Fokkema, D.** (2004). The Rise of Cross-Cultural Intertextuality. *Canadian Review of Comparative Literature*, 5–10.

REFERENCES

1. **Arutyunova, N. D.**, & Paducheva, E. V. (1985). Istoki, problemy i kategorii pragmatiki [Origins, problems and categories of pragmatics]. *Novoe v zarubezhnoj lingvistike — New in foreign linguistics*, 26, 3–42. Moskva: Progress [in Russian].
2. **Zhovtobriukh, M. A.** (Red.). (1979). *Slovotvir suchasnoi ukrainskoi literaturnoi movy [Word formation of modern Ukrainian literary language]*. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
3. **Kosmeda, T. A.** (2009). Movna spromozhnist, komunikatyvna kompetentsiia, movna osobystist yak problemni pytannia suchasnoho ukrainskoho movoznavstva [Linguistic ability, communicative competence, linguistic personality as problematic issues of modern Ukrainian linguistics]. *Linhvistychna palitra — Linguistic palette* (pp. 129–140). Kharkiv: KhNPU imeni H. S. Skovorody [in Ukrainian].
4. **Kosmeda, T. A.**, & Khaliman, O. V. (2013). *Movna hra v paradyhmi interpretatyvnoi linhvistyky. Hramatyka otsinky. Hramatychna ihrema (teoretychne osmyslennia dyskursyvnoi praktyky) [Language game in the paradigm of interpretive linguistics. Grammar of estimation. Grammar game (theoretical understanding of discursive practice)]*. Drohobych: Kolo [in Ukrainian].
5. **Kosmeda, T. A.**, Oleksenko, O. A., & Pavlova, I. A. (2019). *Semantyka y prahmatyka dyskursyvnoho slova ta yoho potentsial dlia diahnostryky psyhotypu movnoi osobystosti: aspektualnyi opys [Semantics and pragmatics of the discourse word and its potential for diagnosis of the psychotype of language personality: aspectual description]*. Kharkiv: Kharkivske istoryko-filolohichne tovarystvo [in Ukrainian].
6. **Malenko, O. O.** (2013). Svitohliadni modusy postmodernizmu v natsionalnii khudozhno-estetychnii praktytsi kintsia XX st.: retseptsiia naukovoho osmyslennia problemy [Worldview modes of postmodernism in the national artistic and aesthetic usage of the late XX century: the reception of scientific understanding of the problem]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni H. S. Skovorody. Seria «Filosofia» — Bulletin of H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University. Series «Philosophy»*, 40(2), 110–124 [in Ukrainian].
7. **Oleksenko, O. A.** (2011). Leksyko-slovotvirni ihremy yak oznaka stylu suchasnoho postmodernu [Lexical and word-forming units (ihremy) as a sign of modern postmodern style]. *Linhvistychni doslidzhennia — Linguistic research*, 32, 111–116 [in Ukrainian].
8. **Tsybulko, V.** (2012). *Pered tym, todi, i pislia... Drud (derev'iany rover ukrainskoi demokrati) [Before, then, and after... Drud (wooden rover of Ukrainian democracy, Ukrainian abbreviation)]*. Lviv: ЛА «Піраміда». 9. **Fokkema, D.** (2004). The Rise of Cross-Cultural Intertextuality. *Canadian Review of Comparative Literature*, 5–10 [in English].

Павлова Інна Андріївна — кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди; вул. Валентинівська, 2, м. Харків, 61168, Україна.

Tel.: +38-067-571-09-09

E-mail: pavlovainna2005@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0006-0898-514X>

Pavlova Inna Andriivna — Ph.D. in Philology, Docent, Associate Professor at the Department of Ukrainian Language, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; Valentynivska Str. 2, Kharkiv, 61168, Ukraine.

Гриненко Інна Андріївна — магістр українського мовно-літературного факультету імені Г. Ф. Квітки-Основ'яненка, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди; вул. Валентинівська, 2, м. Харків, 61168, Україна.

Tel.: +38-068-420-24-06

E-mail: innagrin2014@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7354-3634>

Hrynenko Inna Andriivna — Master Student at the Faculty of Ukrainian Language and Literature named after Hryhorii Kvitka-Osnovianenko, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; Valentynivska Str. 2, Kharkiv, 61168, Ukraine.

Надійшла до редакції 29 вересня 2020 року

CITATION

ДСТУ 8302:2015: Павлова І. А., Гриненко І. А. Прагматика числівника в поетичних текстах постмодерністів. *Лінгвістичні дослідження*: зб. наук. пр. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди. Харків, 2020. Вип. 53. С. 242–253. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2020.53.22>

APA: Павлова, І. А., & Гриненко, І. А. (2020). Прагматика числівника в поетичних текстах постмодерністів. *Лінгвістичні дослідження*, 53, 242–253. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2020.53.22>